OPERA
KRAKOWSKA

Stanisław Moniuszko

Straszny Dwór

Zamek Królewski w Niepołomicach

czerwiec 2002

OPERA KRAKOWSKA
finansowana jest przez
Województwo Małopolskie

sponsor OPERY KRAKOWSKIEJ

OPERA
KRAKOWSKA

Stanisław Moniuszko

Straszny Dwór

The Hounted Manor

Spektakl pod honorowym patronatem
J. Em. Ks. Kardynała Franciszka Macharskiego
Performance under the auspices
of His Grace the Cardinal Franciszek Macharski
Ministra Kultury Andrzeja Celińskiego
Minister of Culture Andrzej Celiński
Marszałka Województwa Małopolskiego Marka Nawary
Malopolska Local Government Speaker Marek Nawara

Spektakl powstał przy współpracy Performance in co-operation with
Miasta i Gminy Niepołomice Niepołomice District
Zamku Królewskiego w Niepołomicach Royal Castle in Niepołomice

Zamek Królewski w Niepołomicach
Royal Castle in Niepołomice
28, 29, 30 czerwca 2002
28, 29, 30 June 2002

Sezon
2001/2002

Dyrektor Naczelny General Director
Bogusław Nowak

Z-ca Dyrektora ds. Techniczno-Administracyjnych
Administrative and Technical Director
Andrzej Gurda

Z-ca Dyrektora ds. Ekonomicznych
Financial Director
Piotr Rozkrut

ISBN 83-916224-8-7

OPERA KRAKOWSKA

Stanisław Moniuszko

Straszny Dwór

The Hounted Manor

Libretto
Jan Chęciński

Prapremiera
Warszawa, 28 IX 1865

Realizatorzy Produced by

Reżyseria Director
Laco Adamik

Kierownictwo muzyczne Conductor
Tadeusz Kozłowski

Współpraca Co-operation
Piotr Sułkowski

Scenografia Set Designer
Barbara Kędzierska

Choreografia Choreography
Przemysław Śliwa

Przygotowanie Chóru Chorus Leader
Ewa Bator

Żywot artysty skromnego

Stanisław Moniuszko urodził się w 1819 w Ubielu na Litwie. Kompozycji oraz sprawności w zakresie gry instrumentalnej uczył się w Warszawie i Mińsku, a potem w Wilnie; w 1858 – w wyniku powodzenia premiery *Halki* – objął stanowisko dyrektora Opery Warszawskiej. Reprezentując postawę nieustającej aktywności w pracy twórczej, był równocześnie wzorem obywatela zaangażowanego w problemy społeczne i polityczne swego narodu; np. w okresie poprzedzający wybuchu Powstania Warszawskiego uczestniczył w wielu demonstracjach o charakterze niepodległościowym. Kilkakroć odbywał podróże po krajach europejskich (z zachodnich – Niemcy, Francja) które, wszakże – poza Rosją – nie przyniosły mu spodziewanych i owocnych kontaktów artystycznych. Dopiero u schyłku życia doświadczył poważniejszych sukcesów – jego *Halka* wystawiona została kolejno we Lwowie, Pradze, Moskwie i Petersburgu. Pogrzeb kompozytora w 1872 – artysty obdarzonego przez rodaków szczególnym uznaniem – stał się wielką manifestacją patriotyczną.

Znaczenie Moniuszki w historii kultury polskiej jest ogromne. Wprawdzie nigdy nie był nowatorem formalnym, a świat idei ówczesnej muzyki postępowej wydał mu się raczej daleki i obcy, ale w czasach niewoli tworzył muzykę głęboko patriotyczną, bogactwo pomysłów czerpiąc ze skarbnicy muzyki ludowej i wielkiej narodowej literatury.

Moniuszko jest naszym wybitnym twórcą operowym, a jego *Halka* i *Straszny dwór* – z uwagi na zawarte w nich elementy rdzennie narodowe – z biegiem lat przyjęły funkcję patriotycznych symboli. Kompozytor zdobywał doświadczenie sceniczne pisząc – jeszcze podczas pobytu w Wilnie – operetki i wodewile (np. *Nocleg w Apeninach*, *Ideal*, *Karmaniol*, *Nowy Don Kichot*). Powszechne uznanie i popularność przyniosła kompozytorowi pierwsza jego opera, *Halka*, której wartości – wspaniała inwencje melodyczna, nerw dramatyczny oraz ostre akcenty krytyki społecznej – przemawiają i dzisiaj do słuchaczy z niesłabnącą siłą. Ale także później powstałe dzieła sceniczne Moniuszki wciąż zachwycają swymi walorami muzycznymi i widowiskami. *Straszny dwór* – podobnie jak wcześniejsza *Hrabina* – jest operą komiczną, sławiącą męstwo i rycerskie przymioty ducha, wyszydzającą natomiast obce mody i wzory. Jednakże nie w samej fabule, lecz w tle obyczajowym – ukazującym serdeczny obraz dawnej, niepodległej Polski – kryła się wymowa polityczna dzieła, po premierze warszawskiej zdjęto z afisza przez carską cenzurę. Pełną manifestacją operowego talentu Moniuszki okazały się także dwie jego jednoaktówki: *Verbum nobile* (żartobliwie drwiące z przywilejów szlacheckiej braci) i *Flis* (sielanka mieszczańska rozgrywająca się na pobrzeżu Wisły). Powstałe w ostatnich latach życia kompozytora utwory sceniczne – *Paria i Beata* – nie dorównują już jego poprzednim osiągnięciom. Opera Krakowska premierą opery *Straszny dwór* pragnie uczcić 130 rocznicę śmierci Stanisława Moniuszki.

Józef Opalski

Libretto

Osoby Libretto Dramatis personae

Miecznik – *baritone*

Hanna – *soprano*

Jadwiga, siostra Hanny Hanna's sister – *mezzosoprano*

Damazy, prawnik – *tenor*

Stefan – *tenor*

Zbigniew – *bass*

Cześnikowa – *soprano*

Maciej, sługa – *baritone*

Skołuba – *bass*

Marta – *soprano*

Grześ – *tenor*

Stara niewiasta Old woman – *mezzosoprano*

Współtowarzysze broni Stefana i Zbigniewa, myśliwi, wieśniacy

Stefan and Zbigniew's companions in arms, hunters and villagers

Akt pierwszy Act I

Prolog Prologue

Dwaj rycerze, bracia Stefan i Zbigniew powracają do domu po zakończonej bitwie. Żegnając się ze z kolegami postanawiają się nie żenić, by w każdej chwili być w gotowości na wezwanie Ojczyzny i składają „kawalerskie śluby" (*Dobrze, dobrze, panie bracie...*).

Two knights, brothers Stefan and Zbigniew, are returning home after a battle. When bidding their friends goodbye, they decide not to marry in order to be ready to answer the call of their fatherland at any time, and they make „bachelors' vows".

Odsłona 2 Scene 2

Stefan i Zbigniew wracają szczęśliwi w rodzinne strony witani przez najbliższych (*Cichy domku...*). Ich śluby zaraz na początku są wystawiane na próbę – Cześnikowa ma już bowiem upatrzone panny dla kawalerów (*Witam was, witam was...*). Stryjenka zabiera się szybko do zadania, gdyż wie, iż panicze zamierzają odwiedzić przyjaciela rodziny, Miecznika, w jego posiadłości. Tam – o czym już wie Cześnikowa, ale jeszcze nie wiedzą tego kawalerowie, mieszkają dwie urodziwe panny. Dlatego stryjenka opisuje Kalinów jako miejsce pełne zagrożeń, ale nie jest i tak w stanie powstrzymać braci od odwiedzin.

Stefan and Zbigniew come back to their homes, and are welcomed by their loved ones. Right at the beginning, their vows are put to trial, as Mrs Cześnik already has her eye on young ladies for them. The aunt quickly sets to her job, as she knows that the young masters intend to visit a friend of the family – Miecznik – at his estate. What Mrs Cześnik already knows, and the two young men do not, is that two fine young ladies live there. This is why the aunt describes the Kalinów estate as a place full of dangers, but she's unable to prevent the brothers from paying a visit.

Akt drugi Act II

Tymczasem we dworze Miecznika dziewczęta, wśród nich także Hanna i Jadwiga, zajmują się haftowaniem (*Spod igiełek kwiaty rosną...*) i zgodnie z tradycją wigilii Nowego Roku wróżą z wosku. Oczywiście obie siostry pragną zobaczyć w odlewie twarze przyszłych mężów (*Już ogień płonie...*). Swoją twarz we francuskiej peruce w jednym z tych

woskowych zwierciadeł chciałby zobaczyć Damazy (prawnik, przyjaciel Miecznika). Miecznik opisuje jednak cechy idealnych kandydatów – oddanych Ojczyźnie żołnierzy – na mężów swoich córek (*Kto z mych dziewek serce której*...). Zabawę przerywa przybycie Cześnikowej, która uprzedzając przyjazd bratanków, przedstawia młodzieńców w krzywym zwierciadle. W tym momencie wracają myśliwi z polowania na czele ze Skołubą – klucznikiem Miecznika. Myśliwi drwią ze Skołuby, sugerując, że ustrzelony dzik nie jest jego trofeum. Celny strzał należał rzeczywiście do kogoś, kto właśnie jechał drogą w stronę Kalinowa. Do dworu przybywają bowiem Stefan i Zbigniew, zaś celny strzał był dziełem ich sługi Macieja. Gorącą dyskusję przerywa zaproszenie na kolację.

Meanwhile, at Miecznik's estate, the young ladies, among them Hanna and Jadwiga, occupy themselves with embroidery, and according to the New Year's Eve tradition, tell their fortune from wax. Of course, both sisters wish to see the faces of their future husbands in the wax. Damazy (a lawyer and a friend of Miecznik) would like to see his face in a French wig in one of these wax mirrors. However, Miecznik describes the traits of the ideal potential husbands for his daughters – these men are to be fine soldiers, devoted to their country. The game is interrupted by the arrival of Mrs Cześnik who, preceding the arrival of the nephews, presents a distorted image of them. At this moment, hunters return from the hunt, led by Skołuba – steward to Miecznik. The hunters are making fun of Skołuba and suggest that the wild boar that was shot is not his trophy. Indeed, the accurate shot was fired by someone going along the road towards Kalinów. Stefan and Zbigniew arrive at the manor, and the well-aimed shot was the work of their servant Maciej. The heated discussion is interrupted by an invitation to dinner.

Akt trzeci Act III

Zamek zapada w sen. Hanna i Jadwiga chcą przekonać się czy rzeczywiście bracia są tacy tchórzliwi i udając portrety swoich prababek. Także Damazy też chce postraszyć gości i chowa się w starym zegarze. Skołuba próbuje nastraszyć z kolei Macieja. (*Ten zegar stary*...). Zbigniew i Stefan natomiast myślą już tylko o urodziwych siostrach (*Cisza dokoła*..., *Gdym przy wieczerzy*...). Świadkami tych wyznań są Hanna i Jadwiga. Obie panny przestraszone uciekają, zaś bracia – przekonani iż przyczyną zamieszania jest Damazy – wdają się z nim w pogawędkę. Poznają w ten sposób całkowicie zmyśloną przez zazdrosnego Damazego historię Kalinowa, jako miejsca zdrady. Bracia podburzeni chcą natychmiast rano opuści dwór.

The castle is asleep. Hanna and Jadwiga want to see for themselves if the brothers are really so cowardly, and pretend to be the portraits of their great-grandmothers. Damazy also wants to scare the guests and he hides in an old clock. Skołuba in turn tries to frighten Maciej. And Zbigniew and Stefan keep thinking only about the attractive sisters. Hanna and Jadwiga are witnesses to these confessions. Both young ladies flee, frightened, and the brothers, certain that Damazy is the reason for the confusion, begin to chat with him. Thus they learn the history of Kalinów as a place of betrayal, a story wholly invented by the jealous Damazy. The brothers, outraged, want to leave the manor immediately the next morning.

Akt czwarty Act IV

Hanna nie może zasnąć i cały czas myśli o Stefanie (*Do grobu trwać w bezżennym stanie*...). Tymczasem Damazy cieszy się jest z obrotu sprawy i udanego ośmieszenia braci. Jednak twarda postawa Miecznika doprowadza do wyjaśnienia nieporozumień i ukrócenia intrygi Damazego. Miecznik opowiada prawdziwą historię „Strasznego dworu". Posiadłość została tak nazwana przez zazdrosne matki panien z sąsiednich okolic, kiedy pradziadek Miecznika miał dziewięć córek tak pięknych, że każdy młodzieniec przybywający do Kalinowa prosił o rękę jednej z nich. Stefan i Zbigniew proszą Miecznika o rękę Hanny i Jadwigi. Wzruszony Miecznik błogosławi pary.

Hanna can't sleep and thinks about Stefan all the time. Meanwhile, Damazy is happy with the way things turned out and that he managed to make fools of the brothers. However, Miecznik's tough stance leads to clarification of the misunderstandings and brings Damazy's intrigues to an end. Miecznik tells the real story of the „haunted manor". The estate was called so by envious mothers of young ladies in the area, in the time when Miecznik's great-grandfather had nine daughters so beautiful that every young man who came to Kalinów would ask for one of the daughters' hand in marriage. Stefan and Zbigniew ask Miecznik for the hand of Hanna and Jadwiga. Miecznik, touched, blesses the couples.

Nie taki Straszny Dwór

W wydanej w 1946 roku przez „Czytelnika" niewielkiej książeczce pod tytułem: „Stanisław Moniuszko – twórca pieśni i oper" zamieszczono na końcu słowniczek fachowych i trudniejszych terminów. Znajduje się tam między innymi takie objaśnienie: „efekt – w sztuce – szumne zabieganie o wrażenie". Premiera „Strasznego dworu" w roku 1865 była rzeczywiście szumna i wywołała wielkie wrażenie, choć była spowodowana raczej zabiegami muzycznymi i dramatycznymi, niż – jak byśmy dzisiaj to objaśniali – działaniami marketingowymi i promocyjnymi. Sam kompozytor w liście do przyjaciela Edwarda Ilcewicza donosił o „zwycięstwie stanowczym", zaś „Gazeta muzyczna i teatralna" pisała o „uczuciu szczególnego zadowolenia i błogości".

Przystępując do pracy nad „Strasznym dworem" był już Moniuszko twórcą znanym i uznanym; sukces „Halki" (zaprezentowanej w Wilnie w 1848 roku, a w Warszawie dziesięć lat później) ugruntował jego pozycję, czego potwierdzeniem był fakt, iż w trakcie prób do nowego dzieła „Halka" była prezentowana już po raz setny. Od 1858 roku – od czasu powrotu z Paryża – Moniuszko piastował stanowisko dyrektora Opery Teatrów Warszawskich, wprowadzając na scenę wiele własnych dzieł („Flis", „Hrabina", „Verbum nobile") i wzbogacają w ten sposób repertuar prowadzonej przez siebie instytucji, która wcześniej prezentowała głównie opery Donizettiego, Belliniego czy Meyerbeera.

Autorem libretta do „Strasznego dworu" był Jan Chęciński, literat, aktor i reżyser, od czasów „Verbum Nobile" nieodstępny współpracownik Moniuszki. Sam kompozytor był zresztą inspiratorem tekstu, bowiem to on skierował uwagę Chęcińskiego na tomik „Starych gawęd i obrazów" Kazimierza Władysława Wójcickiego, z którego poprzedni librecista Wolski korzystał tworząc osnowę dramatyczną „Halki". Szczególną uwagę obaj twórcy skierowali na „Gawędę dworzan w baszcie nad bronią. Straszny dwór", jako opowieść co prawda mizerną dramatycznie, ale którą Chęciński wzbogacił o wątki komediowe i romantyczne, czerpiąc niektóre pomysły ze „Ślubów panieńskich" Aleksandra Fredro. Doświadczony i zdolny librecista dostarczył Moniuszce tekst wyjątkowy, „pomysłowy, muzycznie wdzięczny, z wierszem płynnym, słowem ciętym i w charakterze trafnym".

A cała rzecz dotyczy dwóch braci (Stefana i Zbigniewa), walecznych rycerzy. Oni to, mając na względzie dobro Ojczyzny i braterstwo broni ślubują bezżeństwo, które już wkrótce, po powrocie do rodzinnego domu, zostaje wystawione na ciężką próbę. Kawalerowie poznają bowiem dwie urodziwe córki Miecznika, Hannę i Jadwigę. Ale – jak to bywa w operze – sama namiętność jest tylko jedną osią dramatu, drugą musi być intryga. Zawiązuje ją stryjenka Cześnikowa, która ma własne plany swatania junaków. Przestawia ona historię dworu naprawdę strasznie, jako miejsca pojawiania się duchów. W dodatku kreuje naszych bohaterów w oczach córek Miecznika na tchórzy. Inny intrygant, Damazy, palestrant, sugeruje braciom jakąś zdradę właścicieli dworu, ponieważ zaniepokojony jest konkurami jednego z młodzieńców względem upatrzonej przez siebie dziewczyny. Dramaturgię wzmacniają dodatkowe wydarzenia: polowanie na odyńca, poruszanie się portretów prababek, gra starego kuranta. Wszystko prowadzi jednak do szczęśliwego finału: oświadczyn braci siostrom i wyjaśnienia prawdziwego powodu nazywania dworu „strasznym".

Moniuszko – tworząc kolejną operę w okresie wybuchu i upadku powstania styczniowego – chciał podnieść na duchu Polaków i stworzyć krzepiący serca rodaków utwór jako „bieżących klęsk pocieszycielkę". Sam kompozytor w czynnych walkach nie brał udziału z powodu dolegliwości zdrowotnych (miał chore serce, a ponadto utykał na jedną nogę, o krótkowzroczności nie wspominając). Brał jednak udział w wielu manifestacjach, a przede wszystkim wyrażał uczucia muzyką. Uderzając w patriotyczne tony zamierzał u publiczności wywołać spontaniczną reakcję, z drugiej strony – przewidzieć musiał reakcję cenzury. I zaplanował wszystko mistrzowsko: napisał wybitną muzycznie operę do doskonale przygotowanego libretta oraz połączył wątek komediowy z akcentami narodowymi. W operze pojawia się wiele odniesień do wspaniałej przeszłości i potęgi Rzeczypospolitej (akcja umiejscowiona została w XVII wieku, a dwójka głównych bohaterów to przedstawiciele pełnej cnoty szlachty polskiej), pojawiają się typowo polskie obyczaje (panny leją wosk w wieczór św. Sylwestra), a ideał polskiego szlachcia-patrioty jest kreślony wprost w imponującym polonezie „Kto z mych dziewek, serce której" (...Dla swej ziemi macierzystej, na skinienie oddać krew...).

Mistrzostwo kompozytora zostało docenione; po premierze 28 września 1865 roku w Warszawie „publiczność płakała ze wzruszenia, szalała z zachwytu, każde słowo trafiało wprost do znękanych serc, obmywało je we łzach gorącej miłości do ojczyzny". A taka reakcja została zauważona przez cenzurę i po trzech spektaklach przedstawienie zostało zawieszone na parę lat. Moniuszce za życia nie dane było usłyszeć kolejny raz swego dzieła.

Wielki kunszt twórcy „Strasznego dworu" polega także na stworzeniu dzieła ponadczasowego, a nie tylko okazjonalnego. Po upadku powstania styczniowego tłumnie pojawiająca się na spektaklach publiczność wychwytywała niezwykle skwapliwie wszystkie ukryte wątki i aluzje, spychając niejako na dalszy plan intrygę dramatyczną. Dzisiaj jesteśmy skłonni postrzegać to dzieło zgoła odmiennie, jako fantastyczną komedię muzyczną mocno osadzoną w ówczesnych realiach Rzeczpospolitej.

I najważniejsza rzecz – mistrzostwo Moniuszki objawia się w tej operze przede wszystkim w warstwie muzycznej; jest to z pewnością najwybitniejsza opera naszego „muzycznego wieszcza". Inwencja melodyczna i harmoniczna, znakomita konstrukcja scen indywidualnych i zespołowych, porywające arie i tańce pozwalają zaliczyć „Straszny dwór" to arcydzieł polskiej literatury operowej.

Andrzej Kosowski

Obsada Cast

JADWIGA

Agnieszka Cząstka (gościnnie)
Monika Ledzion (gościnnie)

HANNA

Edyta Piasecka, Joanna Woś (gościnnie)

STEFAN

Krzysztof Bednarek (gościnnie), Tomasz Kuk
Paweł Skałuba (gościnnie)

ZBIGNIEW

Przemysław Firek, Piotr Nowacki (gościnnie)

MIECZNIK

Andrzej Biegun, Adam Kruszewski (gościnnie)

CZEŚNIKOWA

Bożena Zawiślak – Dolny
Danuta Nowak – Połczyńska (gościnnie)

MACIEJ

Zbigniew Macias (gościnnie), Konrad Szota

SKOŁUBA

Wiesław Nowak, Rafał Siwek (gościnnie)

DAMAZY

Dariusz Pietrzykowski (gościnnie), Jan Zakrzewski

GRZEŚ

Wiesław Popiołek, Paweł Szczepanek

STARA NIEWIASTA

Bożena Kiełbińska

MARTA

Anna Gajdzik

Orkiestra, Chór, Balet OPERY KRAKOWSKIEJ
Chórzyści oraz członkowie Baletu OPERY ŚLĄSKIEJ w Bytomiu

Zespół artystyczny
OPERY KRAKOWSKIEJ
sezon 2001/2002

Dyrygenci

Tadeusz Kozłowski (I dyrygent), Kai Bumann*, Tomasz Lida
Bogdan Olędzki, Andrzej Straszyński, Piotr Sułkowski

Soliści

Soprany

Marta Abako, Krystyna Behounek
Maria Domańska-Bańko, Małgorzata Lesiewicz-Przybył
Agnieszka Mazur-Świder*, Edyta Piasecka
Iwona Noszczyk*, Anna Plewniak
Marta Poliszot, Monika Swarowska-Walawska
Krystyna Tyburowska, Bożena Walczyk-Skrzypczak
Karin Wiktor-Kałucka, Joanna Woś*

Mezzosoprany

Danuta Nowak-Połczyńska*, Bożena Zawiślak-Dolny

Tenory

Krzysztof Bednarek*, Janusz Dębowski
Ireneusz Jakubowski*, Imeri Kawsadze
Jerzy Knetig*, Tomasz Kuk, Wojciech Maciejowski*
Franciszek Makuch, Andrzej Orechwo*
Kazimierz Różewicz, Jan Wilga*, Wojciech Wróblewski
Jan Zakrzewski, Adam Zduńikowski*

Barytony

Wiesław Bednarek*, Andrzej Biegun, Władysław Guzik
Zbigniew Macias*, Włodzimierz Skalski*, Rafał Songan*
Konrad Szota

Basy

Przemysław Firek, Zenon Kowalski*
Adam Kruszewski*, Bogdan Kurowski*, Wiesław Nowak

Orkiestra

I skrzypce

Swietłana Siemiannikowa *(koncertmistrz)*
Paweł Wójtowicz *(II koncertmistrz)*
Ewa Sobczak, Teresa Szarek, Irena Wójtowicz
Barbara Łobaczewska-Kuźnia, Igor Laszkiewicz
Edyta Szlachetka-Hajto, Anna Nęcka, Adam Ziętkiewicz
Michał Sternicki

II skrzypce

Iwona Ibek-Milewska, Bożena Baran-Darska
Tomasz Kuźnia, Halina Boroni, Ewa Welanyk, Jan Malik
Agnieszka Majerska, Angela Sznicar

altówki

Aleksandra Michajlenko, Igor Petryczenko
Vitalij Michajlenko, Małgorzata Piekarczyk
Maria Drak, Piotr Augustyn, Janusz Chrzanowski

wiolonczele

Barbara Drobniak-Jakóbik *(koncertmistrz)*, Alina Grochala
Krzysztof Wójtowicz, Barbara Wrońska-Korzeniowska
Danuta Pańczyk, Stanisława Komońska, Leszek Pacanek

kontrabasy

Jerzy Porosło, Marek Lewandowski, Marek Bednarczyk

flety

Janusz Pańczyk, Wiesław Suruło, Małgorzata Gładys

oboje

Leonid Pozdeev, Mirosław Drak
Sylwia Tomera-Długosz

klarnety

Jerzy Krowicki, Dezyderiusz Boroni, Ryszard Cieśla
Stanisław Olko

fagoty

Arkadiusz Babiński, Patryk Krzyszkowski
Marcin Krakowski

waltornie

Jarosław Jaworski, Ryszard Rakoczy, Paweł Siedlik
Antoni Pietras, Marek Jałocha, Andrzej Szkaradek

trąbki

Marek Domagalski, Maurycy Biesiadecki, Jacek Król

puzony

Bogdan Piznal, Wacław Fular, Arkadiusz Bała
Krzysztof Węgrzyn

tuba

Jarosław Janecki

perkusja

Sylwia Romek, Maria Stojek, Marcin Kotarba, Jacek Wać

harfa

Liliana Kosiorowska-Wysocka

czelesta, organy

Maria Mazurkowska

Inspektor

Paweł Siedlik

Bibliotekarz

Leszek Pacanek

Chór

Kierownik

Ewa Bator

Soprany

Alina Antonik, Zofia Ciszewska
Maria Czarnecka-Reichel
Joanna Grandys, Bogumiła Gorczyca
Małgorzata Hyży-Wypart, Bożena Kiełbińska
Kamila Mędrek-Żurek, Elżbieta Mikulska
Joanna Rakoczy, Aleksandra Sotnicka
Małgorzata Sznajder-Dziechciowska
Anna Wątrobska-Jękot, Maria Węgrzyn
Jadwiga Wierzbicka-Delekta, Lidia Zoń-Raymond

Alty

Agnieszka Czekaj-Janicka, Anna Gajdzik,
Agata Gondek, Anna Juszczyk, Maria Mitkowska*
Lucyna Ordon-Klimczak, Maria Pawlisz, Joanna Piękoś
Lidia Pirowska, Teresa Tippe
Monika Wojtasiewicz-Oleniak

Tenory

Andrzej Całka, Jarosław Dijuk, Józef Garlak
Krzysztof Kogut, Maciej Kozłowski, Dariusz Palonek
Wiesław Popiołek, Wojciech Radoń, Adam Rusek
Paweł Szczepanek, Łukasz Zakrzewski, Artur Zgrajka

* współpraca

Barytony

Krzysztof Kiełbiński, Stanisław Knapik, Jan Migała
Andrzej Wartalski, Andrzej Kusza

Basy

Marcin Herman, Adam Kossek, Józef Perun
Ludomir Rogalewski, Adam Sadzik

Akompaniator

Oleg Sznicar

Inspektor

Maria Pawlisz

Bibliotekarz

Bożena Kiełbińska

Balet

Kierownik

Jacek Drozdowski

Z-ca kierownika

Monika Myśliwiec

Soliści

Renata Drozdowska, Elena Korpusenko
Monika Myśliwiec, Jacek Drozdowski, Adam Klafczyński
Marek Kobielski, Victor Korpusenko, Vasyl Masliy
Krzysztof Szymaniuk, Michaił Zubkow Koryfeje
Marzena Biesiadecka, Magdalena Malska
Wioletta Maciejewska, Małgorzata Piechnik
Maja Witkowska-Miś, Marta Żurawska-Kobielska
Tomasz Wojciechowski

Tancerze

Karolina Cichy, Bożena Kołodziejczak
Monika Powiadacz, Gabriela Rybicka-Kwaśny
Donata Smulko, Kinga Szablowska, Sebastian Kubacki
Łukasz Marczyński, Tomasz Szaro, Igor Wroniecki

Inspektor

Vasyl Masliy

Akompaniator

Tadeusz Markowski

Współpraca realizatorska
Cooperation

Asystent reżysera Assistant Director

Ewa Stengl

Asystent scenografa
Assistant Set Designer

Bożena Pędziwiatr

Asystent choreografa Assistant Choreographer

Monika Myśliwiec

Korepetytorzy solistów
Repetiteur for Soloists

Irena Celińska, Małgorzata Westrych

Inspicjent Stage Manager

Anna Jaworska, Hanna Podkanowicz-Zarycka

Sufler Prompter

Dorota Sawka

Koordynacja Pracy Artystycznej
Lidia Danecka, Ewa Gąsiewska, Iwona Futro-Stepan

Kierownik Działu Marketingu
Katarzyna Woźniak

Dział Marketingu
Monika Brzegowska, Elżbieta Szlezyngier
Ewa Świderska-Winnicka

Impresariat
Anna Chyla

Zespół techniczny

Kierownik Działu Technicznego
Magdalena Zagórska

Kierownik Sceny
Tadeusz Sajak

Kierownik Pracowni Elektrycznej
Józef Rybarczyk

Kierownik
Pracowni Krawieckiej Damskiej
Alicja Tekiela

Kierownik
Pracowni Krawieckiej Męskiej
Ewa Dura

Kierownik Pracowni
Perukarsko-Fryzjerskiej
Jadwiga Bąk-Gach

Pracownia Modniarska
Helena Dziubek

Pracownia Akustyczna
Zbigniew Zawiślak

Pracownia Malarska
Marek Jarosz

Pracownia Ślusarska
Franciszek Szumny

Pracownia Stolarska
Henryk Czarnecki

Pracownia Modelatorska
Wacław Didur

OPERA KRAKOWSKA

składa serdeczne podziękowania za pomoc przy realizacji opery „Straszny Dwór" następującym instytucją i firmom:

MIASTO I GMINA NIEPOŁOMICE

FUNDACJA ZAMEK KRÓLEWSKI W NIEPOŁOMICACH

MIEJSKIE PRZEPSIĘBIORSTWO KOMUNIKACYJNE S.A.

VI BRYGADA DESANTOWO-SZTURMOWA IM. GENERAŁA BRYGADY STANISŁAWA SOSABOWSKIEGO

KLUB JAZDY KONNEJ „POD ŻUBREM"

ACTION SOUND

TECHNO LIGHT

PTC ERA SP. Z O.O.

GASTRO-TOUR-SERWIS

Sponsorzy

BANK BPH BANK PBK
sponsor OPERY KRAKOWSKIEJ

AGENCJA REKLAMOWA PADJAS

HMS

multipress DRUKARNIA

dar

Partner

Patronat medialny

Twój STYL

wprost

RZECZPOSPOLITA

DZIENNIK POLSKI

POLSKIE RADIO SA

RADIO KRAKÓW Małopolska

TVP3 Kraków

onet.pl

KARNET

Reklama na tramwajach i autobusach –

– najbardziej rozpoznawalna reklama w mieście.

Sprzedaż powierzchni reklamowej
tel. (012) 254 10 00

KARTY KREDYTOWE

Internet: www.bphpbk.pl
Infolinia: 0 801 321 321
(koszt jak za połączenie lokalne)

Najniższe oprocentowanie na rynku*

*wg stanu na 03.06.2002 r.

Karty, które pobudzają wyobraźnię

W każdej chwili możesz zrobić coś, co przyniesie radość Tobie i Twoim bliskim. Karty kredytowe Eurocard/MasterCard GOLD i SILVER oraz Visa GOLD i SILVER BPH PBK SA zapewnią ci niezwykłą swobodę – masz **aż 45 dni na spłatę kredytu** i **najniższe oprocentowanie na rynku**! Oprócz tego otrzymasz **szeroki zakres zabezpieczeń** i możliwość korzystania z całodobowego serwisu telefonicznego. Rozbudź wyobraźnię i zaskocz wszystkich pomysłami!

BANK BPH BANK PBK

Bank Przemysłowo-Handlowy PBK SA

HMS

HMS Spółka z o.o.
32-005 Niepołomice
ul. Fabryczna 8
tel. (+48-12) 281-11-00
fax: (+48-12) 281-33-33
Dział Handlowy:
tel. (+48-12) 281-35-05
e-mail: hms@hms.com.pl
http:// www.hms.com.pl

HMS należy do największych europejskich producentów krat pomostowych, a także wyrobów z krat stosowanych w budownictwie indywidualnym, przemysłowym i ogólnym. W nowoczesnym zakładzie w Niepołomicach świadczone są również usługi cynkowania ogniowego. W uznaniu wysokiej jakości produkcji, stosowania najnowszych oraz ekologicznych technologii wyroby i usługi HMS zostały trzykrotnie nagrodzone Medalem Europejskim.

Twój STYL
ma swój Styl

Twój STYL®

z przyjemnością
informuje, że jest patronem
prasowym spektaklu

STRASZNY DWÓR

Twój STYL
zależy od Ciebie

MEDIASTYL
03-715 Warszawa
ul.Okrzei 1A
tel. (22) 511 70 00

OPERA KRAKOWSKA

Dyrekcja, Administracja
31-512 Kraków, ul. Lubicz 27
tel. (48-12) 628 91 01 (02)
fax (48-12) 628 91 03
http://www.opera.krakow.pl
e-mail: opera@opera.krakow.pl

Rezerwacja biletów zbiorowych

Biuro Obsługi Widza
31-512 Kraków, ul. Lubicz 27
tel. (48-12) 628 91 13 (do 15)
fax (48-12) 628 91 11
marketing@opera.krakow.pl

Sprzedaż biletów

SCENA OPEROWA Teatr im. J. Słowackiego
pl. Św. Ducha 1
Kasa czynna:
poniedziałek, piątek, sobota: 10^{00} – 13^{00}, 16^{00} – 19^{00}
wtorek, środa, czwartek: 13^{00} – 18^{00}
niedziela: 12^{00} – 19^{00}
tel. (48-12) 421 16 30

SCENA OPERETKOWA
ul. Lubicz 48
Kasa czynna:
wtorek – piątek: 10^{00} – 13^{00}, 16^{00} – 19^{00}
sobota: 10^{00} – 14^{00} (gdy nie ma spektaklu)
16^{00} – 19^{00} (gdy jest spektakl)
tel. (48-12) 421 42 00

Ze zbiorów
Działu Dokumentacji
ZG ZASP

ISBN 83-916224-8-7